som ere blevne ham forelagte. Kun een Bemærkning kan jeg ikke tilbageholde. Det har i det Mindste paatrængt sig mig, at den høitærede Udenrigsminister ved flere Leiligheder mere fremstillede sig som en Minister fra det gamle Geheimestatsraads Tid, der troede at kunne henskyde Alt under Kongens Ansvarlighed (Hør! Ja!), end at jeg i ham kunde see en Minister, der efter Danmarks Riges Grundlov stod som en constitutionel ansvarlig Minister ligeover for den danske Rigsdag (Hør!). Jeg sigter herved til flere Yttringer af den høitærede Minister ved Besvarelsen af de ham forelagte Spørgsmaal, saasom: „Kongen har ikke bestemt Noget derom", „jeg veed ikke Noget derom", „Kongen vil gjøre det, om Nødvendigheden byder Kongen det", „Kongen har et Monarchie", og „hvad der skal skee i det" o. s. v. o. s. v., og flere saadanne Udtalelser, som ere skete af den høitærede Minister. Men jeg skal forøvrigt ikke nu gaae videre ind paa denne Sags Behandling. Den er vistnok af den vigtige Beskaffenhed, at jeg ikke tvivler om, at Landsthinget vil finde den største Anledning til at tage de Meddelelser under nøieste Overveielse, der nu her ere skete fra den høitærede Ministers Side, og jeg troer derfor, at jeg heller ikke idag behøver at forfølge Sagen videre, men at det maa, hvad der ligefrem følger af sig selv, være overladt Thinget nærmere at tage den Beslutning, som det maatte finde Anledning til, angaaende den idag stedfundne Forhandling.

Premierministeren: Jeg kan dog ikke afholde mig fra at fremsætte en Bemærkning i Anledning af, hvad den høitærede Landsthingsmand i dette Øieblik anførte om, at jeg skulde have yttret mig i forskjellige Phraser, saaledes som om jeg mere var en Minister fra den forrige Tid under den absolute Konge, end som en for Rigsdagen ansvarlig Minister. Jeg troer gjentagende Gange at have sagt, at det danske Ministerium, navnlig jeg selv med, var ansvarligt for den danske Rigsdag, jeg har gjentaget det flere Gange, og er mig ikke bevidst et eneste Ord, ved hvilket jeg skulde være vegen tilbage fra det Ansvar, som paahviler mig efter Grundloven. Men den ærede Landsthingsmand vil vist ikke have glemt, at der idag er gjort mange Spørgsmaal, der ligge udenfor den danske Rigsdags Omraade, der angaae Hertugdømmet Holsteen og Hertugdømmet Slesvig, som ikke ere indordnede under den danske Grundlov, og naar jeg ved at yttre mig om Forhold af den Natur har talt, uagtet mig ubevidst, paa den af den ærede Landsthingsmand antydede Maade, saa kunde det vel ogsaa deri finde sin Retfærdiggjørelse.

Wessely: Jeg skal blot tillade mig en ganske kort Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Udenrigsminister nys har fremført, idet der efter hans Formening ikke er forefaldet Noget i hans tidligere Yttringer, som ikke stemmede med de Anskuelser, som en constitutionel Minister burde vedkjende sig. Jeg skal i den Henseende ikke gaae tilbage til de Yttringer, som den ærede Viceformand (H. P. Hansen) har udhævet, men jeg skal blot minde om det lille Spørgsmaal, som blev gjentaget af den ærede Landsthingsmand fra Bornholm (Krabbe), og hvorpaa den meget ærede Udenrigsminister svarede: „Disse Ministre ere udtraadte, fordi de ikke længere ønskede at blive i Ministeriet". Jeg skal herved bemærke, at, saavidt jeg kjender constitutionelle Former, fordrer et Spørgsmaal af den Beskaffenhed: hvorfor ere disse Ministre udtraadte, en Forklaring om hvad dertil har givet Anledning. En constitutionel Minister vilde efter mine Begreber ikke svare: „De ere udtraadte, fordi de ikke ønskede længere at blive i Ministeriet". Dersom et saadant Spørgsmaal til et Ministerium blot kunde besvares dermed: det er skeet, fordi de Ministre ikke ønskede, ikke vilde det, — da skulde jeg dog mene, at det er et Svar, som er saa utilstrækkeligt, som indeholder saa lidet oplysende om Tingen, at man ikke kan vide, om de Ministre, der ere aftraadte, have havt Grund og skjellig Grund til at aftræde, eller om de nuværende have havt Grund til at tiltræde. Thi deri ligger dog vel hele Spørgsmaalet med Hensyn til nærværende Sag: have de Ministre, der ere aftraadte, havt Ret i at fraraade Hans Majestæt at tage den Beslutning, han har taget (Ja!), eller have de tiltraadte Ministre havt Ret i at tilraade Hans Majestæt det Skridt, som er foretaget (Hør!); derom dreier sig i mine Tanker Spørgsmaalet